

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 85/15
Luxemburg, 16 iulie 2015

Hotărârea în cauza C-218/14
Kuldip Singh și alții/Minister for Justice and Equality

Un resortisant al unei țări terțe, soț al unui cetățean al Uniunii care locuiește în alt stat membru decât al său, nu mai poate beneficia de dreptul de ședere în acest stat atunci când cetățeanul Uniunii părăsește statul în cauză înainte de inițierea procedurii judiciare de divorț

Conform unei directive a Uniunii¹, atunci când un cetățean al Uniunii părăsește teritoriul unui stat membru altul decât statul său (stat membru gazdă), membrii familiei sale care sunt resortisanți ai unor țări terțe (cu alte cuvinte nu sunt ei înșiși cetățeni ai Uniunii) își pierd dreptul de ședere în acest stat. Pe de altă parte, directiva prevede că în caz de divorț, membrii de familie care sunt resortisanți ai unei țări terțe își păstrează dreptul de ședere în statul membru gazdă atunci când, înainte de inițierea procedurilor judiciare de divorț, căsătoria a durat cel puțin trei ani, din care cel puțin un an în statul membru gazdă, în anumite condiții.

Trei resortisanți ai unor țări terțe (un indian, un camerunez și un egiptean) s-au căsătorit cu cetățeni ai Uniunii (o letonă, o germană și o lituaniană) și au locuit cu acestea în Irlanda pentru o perioadă de peste patru ani. În fiecare caz, cele trei soții și-au părăsit soții, au plecat din Irlanda și au solicitat divorțul în țările lor (cu excepția soției care avea cetățenia germană care a solicitat divorțul în Regatul Unit). Autoritățile irlandeze au considerat că, întrucât cetățenii Uniunii au părăsit deja Irlanda la data la care s-a solicitat divorțul, cei trei soți care nu sunt cetățeni ai Uniunii nu mai aveau drept de ședere în Irlanda. Astfel, autoritățile irlandeze susțin că dreptul de ședere al celor trei soți nu mai este valabil de la data la care soțiile lor au încetat să își exercite dreptul de ședere în Irlanda, și aceasta deși căsătoria a durat cel puțin trei ani (din care cel puțin un an în Irlanda). Cei trei soți au contestat deciziile prin care li s-a refuzat păstrarea dreptului de ședere în Irlanda.

Sesizată cu aceste cauze, High Court of Ireland solicită Curții de Justiție să stabilească dacă dreptul de ședere al celor trei soți care nu sunt cetățeni ai Uniunii în Irlanda poate fi păstrat în condițiile în care divorțul a avut loc **după** plecarea soțiilor din acest stat.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea amintește că, pentru a putea beneficia de dreptul de ședere, în temeiul articolului 7 alineatul (2) din directivă, în statul membru în care un cetățean al Uniunii își exercită dreptul la liberă circulație (statul membru gazdă), resortisanții unor țări terțe, membrii familiei acestui cetățean, trebuie să însoțească sau să se alătore acestuia din urmă în statul respectiv. Rezultă că, atunci când un cetățean al Uniunii părăsește statul membru gazdă și se instalează în alt stat membru sau într-o țară terță soțul care nu este cetățean al Uniunii nu mai îndeplinește condițiile pentru a beneficia de un drept de ședere în statul membru gazdă, în temeiul dispoziției amintite.

În cazul în care, înainte de inițierea procedurii judiciare de divorț, căsătoria a durat cel puțin trei ani, din care cel puțin un an în statul membru gazdă, Curtea arată că soțul care nu este cetățean al Uniunii poate, în anumite condiții, să-și păstreze dreptul de ședere în statul menționat, în temeiul

¹ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, rectificări în JO 2004, L 229, p. 35, și în JO 2005, L 197, p. 34, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

articolului 13 alineatul (2) din directivă, atât în cursul procedurii de divorț, cât și după pronunțarea divorțului, în măsura în care, la data inițierii procedurii amintite, locuia în acest stat în calitate de soț care însoțește sau se alătură unui cetățean al Uniunii. Rezultă că cetățeanul Uniunii trebuie să locuiască în statul membru gazdă, conform articolului 7 alineatul (1) din directivă, până la data inițierii procedurii de divorț. Prin urmare, **în cazul în care, înainte de data inițierii unei astfel de proceduri, cetățeanul Uniunii părăsește statul membru gazdă în care locuiește soțul său care nu este cetățean al Uniunii, dreptul de ședere al acestuia din urmă nu poate fi păstrat în respectivul stat, în temeiul articolului 13 alineatul (2) din directivă.**

În speță, cele trei soții, care au cetățenia Uniunii, au părăsit Irlanda înainte de inițierea procedurii de divorț. În consecință, soții care nu sunt cetățeni ai Uniunii au pierdut dreptul de ședere la data plecării soțiilor lor, acest drept neputând fi „reactivat” ulterior la data la care soțiile au solicitat divorțul după plecarea lor din Irlanda.

Cu toate acestea, Curtea amintește că, într-un asemenea caz, dreptul național poate acorda o protecție mai largă resortisanților unor țări terțe, astfel încât să le permită să continue să locuiască în statul membru în cauză (ceea ce de altfel s-a și întâmplat în cazul celor trei soți în cauză, dat fiind că autoritățile irlandeze le-au acordat o autorizație temporară de ședere și de muncă în Irlanda).

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106